

U s n e s e n í

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Pavla Moravce a soudců Mgr. Milana Plhala a Mgr. Miroslavy Lanžhotské ve věci žalobce **CDV-2, LTD.**, se sídlem Peterborough Court, 133 Fleet Street, Londýn, EC4A 2BB, Spojené království Velké Británie a Severního Irska, zastoupeného JUDr. Petrem Balcarem, advokátem v Praze 5, Elišky Peškové čp. 15, proti žalovaným **1) Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových** se sídlem Praha 10, Kodaňská čp. 1441/46, Územní pracoviště Hradec Králové, Horova 180, Hradec Králové a **2) dědicům po zůstaviteli** [REDAKCE], o zaplacení 421.800,- Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti usnesení Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 30. 11. 2005, č. j. 10C 76/2004-99, t a k t o :

I. Usnesení okresního soudu **se p o t v r z u j e .**

II. Ve vztahu mezi žalobcem a druhým žalovaným **n e m á** žádný z účastníků právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud shora označeným usnesením zastavil řízení ohledně druhého žalovaného označeného jako „dědici po zůstaviteli [REDAKCE] tak, jak bude jejich okruh určen v rámci dědického řízení vedeného u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. D 343/99“ (výrok I). Ve vztahu mezi žalobcem a druhým žalovaným nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. Rozhodnutí o zastavení řízení opřel o ustanovení § 104 odst. 1 o. s. ř. s tím, že již z obsahu žaloby je patrné, že žádní dědici po zůstaviteli [REDAKCE] dosud nebyli určeni ani nejsou známi. Výzva k odstranění vad žaloby ve smyslu ustanovení § 43 odst. 1 o. s. ř. tu neměla místa, neboť se nejednalo o vadu žaloby ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř., nýbrž o neodstranitelnou překážku řízení.

Proti usnesení se odvolal žalobce. Přednesl, že věcná pasivní legitimace osob určených jako „žalovaný č. 2“) vychází ze skutečnosti, že zůstavitel [REDAKCE] dne [REDAKCE] 1999 zemřel a dědické řízení vedené u Okresního soudu v Hradci Králové pod sp. zn. D 343/99 dosud nebylo pravomocně uzavřeno. Zůstavitelovi dědici v přímé linii dědictví odmítli a jiní dědici, kteří by připadali v úvahu, nebyli dosud v řízení zjištěni. Nelze však vyloučit, že v probíhajícím dědickém řízení další dědici zjištěni budou. Stejně tak je možné, že dědictví po zůstaviteli připadne státu. Žalobce při neznalosti osobních údajů všech pasivně legitimovaných osob a za reálné hrozby promlčení uplatněného práva neměl jinou možnost, než žalobu směřovat i vůči potencionálním dědicům zůstavitele bez uvedení jejich přesných osobních údajů. Měl za to, že okruh žalovaných je v žalobě vymezen dostatečně určitým způsobem a že identifikace žalovaných (rozuměj „žalovaného č. 2“) může být doplněna přesnými osobními údaji, jakmile bude pravomocně skončeno dědické řízení. Z tohoto pohledu se jedná o odstranitelný nedostatek podmínky řízení, takže soud by měl postupovat podle ustanovení § 104 odst. 2 o. s. ř., a nikoli řízení zastavit za použití § 104 odst. 1 o. s. ř. To znamená, že bylo žádoucí řízení podle § 109 odst. 1 písm. b) o. s. ř. přerušit. Nelze rovněž opomenout, že výsledky dědického řízení mohou mít vliv i na věcnou pasivní legitimaci

prvního žalovaného. Žalobce navrhl, aby usnesení okresního soudu bylo zrušeno a věc byla vrácena tomuto soudu k dalšímu řízení.

Sluší se připomenout, že žalobce již ve své žalobě, jež napadla u okresního soudu dne 31. 3. 2004, označil druhého žalovaného jako „dědici po zůstaviteli [REDAKCE] tak, jak bude jejich okruh určen v rámci dědického řízení sp. zn. D 343/99 vedeného u Okresního soudu v Hradci Králové“.

Okruh účastníků je zde určen první definicí, kdy účastníky řízení jsou žalobce a žalovaní (§ 90 o. s. ř.). Žalobcem je ten, kdo podal u soudu žalobu a vyjádřil v ní vůli vystupovat jako žalující strana ve sporu. Žalovaným je ten, koho žalobce v žalobě za žalovaného označil. Vymezení účastenství se tu odvíjí od údajů obsažených v žalobě. Skutečnost, zda žalobce či žalovaný jsou nositeli uplatněného hmotného práva či povinnosti, nemá na stanovení okruhu účastníků řízení dopad.

Jednou ze zákonem předepsaných náležitostí návrhu na zahájení řízení (žaloby) je podle ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř. identifikace účastníků řízení jménem, příjmením a bydlištěm (obchodní firmou nebo názvem a sídlem právnické osoby, označením státu a příslušné organizační složky státu, která za stát před soudem vystupuje). Chybí-li v žalobě některý z předestřených identifikačních znaků nebo je-li někdo z účastníků nesprávně označen, jedná se o vadu žaloby, kterou soud odstraní postupem předjímaným v ustanovením § 43 odst. 1 o. s. ř., tedy tak, že žalobce usnesením vyzve k opravě nebo doplnění žaloby s poučením, jak je třeba opravu nebo doplnění provést, aby v řízení mohlo být pokračováno s určitým, přesně identifikovatelným účastníkem řízení (aby mu mohl být doručen stejnopis žaloby, mohl být vyrozuměn o jednání, apod.). Soud žalobce současně poučí o možnosti odmítnutí žaloby, nebude-li jeho výzvě vyhověno. Jestliže žalobce výzvy neuposlechne a nebude-li možno pro vadu žaloby v řízení dále pokračovat, soud žalobu odmítne (§ 43 odst. 2 o. s. ř.).

Od neúplného či nesprávného označení účastníků řízení v žalobě je však třeba přísně odlišovat nedostatek způsobilosti být účastníkem řízení ve smyslu ustanovení § 19 o. s. ř. Způsobilostí být účastníkem řízení se rozumí způsobilost mít procesní práva a povinnosti, které zákon přiznává účastníkům. Tuto způsobilost má zásadně ten, kdo má podle hmotného práva způsobilost mít práva a povinnosti; ten, kdo nemá tuto způsobilost (tzv. právní subjektivitu), může být účastníkem řízení jen tehdy, jestliže mu tuto způsobilost přiznává zákon. Jestliže žalobce uplatnil nárok plynoucí z obchodního závazkového vztahu vůči fyzickým osobám, vzniká jejich způsobilost mít práva a povinnosti dnem narození (§ 7 odst. 1 obč. zák.).

Za situace, kdy žalobce nejen vůbec neidentifikoval druhého žalovaného – fyzickou osobu – jménem, příjmením a bydlištěm, a navíc sám dal najevo pochybnost o tom, zda dědici po zůstaviteli [REDAKCE] existují, nejednalo se tu o formální neúplnost žaloby ve světle ustanovení § 79 odst. 1 o. s. ř., kterou by bylo lze odstranit postupem předvídaným v § 43 odst. 1 o. s. ř., nýbrž, jak správně dovodil soud prvního stupně, o neodstranitelnou podmínku řízení spočívající v nedostatku způsobilosti druhého žalovaného být účastníkem řízení (§ 19 o. s. ř.). Žalobce v žalobě označil za účastníka řízení někoho, kdo nemá způsobilost být účastníkem řízení a tudíž nemůže v občanském soudním řízení vstupovat do procesních vztahů. V takto zahájeném řízení nemůže vzniknout procesně právní vztah, neboť zde chybí jeden z jeho základních prvků – způsobilá strana sporu. Protože soud je povinen kdykoliv přihlížet k takovému neodstranitelnému nedostatku podmínky řízení, okresní soud se zachoval správně, když v souladu s ustanovením § 104 odst. 1 o. s. ř. řízení ve vztahu k druhému

Odvolací soud ze zřetelem na shora uvedené závěry napadené usnesení potvrdil (§ 219 o. s. ř.).

Odvolací soud nepřiznal žádné dotčené procesní straně právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, a to proto, že žalobce se svým odvoláním neuspěl a že druhý žalovaný postrádal způsobilost být účastníkem řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení u Nejvyššího soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Hradci Králové.

V Hradci Králové dne 28. února 2006

Předseda senátu:

Age Group	Percentage
18-29	90%
30-49	88%
50-69	85%
70+	82%
Total	85%